

## MARIBORSKI

## VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455  
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik  
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš  
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

## Temelji sporazuma med Francijo in Italijo

**Dolgotrajne konference med Lavalom in Mussolinijem se zaključujejo s sporazumom, formuliranim v štirih protokolih — Perfekten je le afriški sporazum, vse drugo so šele podlage — Mussolini „največji državnik na svetu“ — Zadovoljstvo tudi v Parizu**

Maribor, dne 7. januarja.

Rimska pogajanja med Pierom Lavalom in Benitom Mussolinijem so postavila znova v ospredje problem enakosti držav v mednarodni politiki, problem, ki je dvignil največ prahu v času, ko se je osnoval takozvani pakt štirih, ki naj bi povezal Francijo, Italijo, Anglijo in Nemčijo v nekakšen politični direktorij, ki bi prevzel v svoje roke diktaturo v Evropi, bodisi mimo, bodisi potom Društva narodov. Tendenco izločiti od zelene mize velikih evropskih političnih vprašanj vse srednje in male države, opazamo že vsa povojna leta pri vseh evropskih velesilah, zlasti trdoživno pa pri fašistični Italiji. Glavni odpor proti temu je tvorila doslej le Francija, toda motili bi se, ako bi mislili, da je izviralo to njeno postopanje iz načelnih pomislekov. V načelu bi bila gotovo tudi Francija za diktaturo veselil, ako se ne bi bal svoj osamljenosti v direktoriju štirih! Od tod je torej izvirala politika Pariza, ki je vse do Lavalovega potovanja v Rim tako energično branil enakopravnost srednjih in malih držav pred nameranim nasiljem združenih velesil.

Lavalovo potovanje v Rim pomeni dejansko — četudi se drugače govori — popustitev v škodo teka načela, ki ga je rodila nova ureditev z ustanovitvijo Društva narodov po veliki svetovni vojni, kajti končni cilj Italije je tudi pri sporazumevanju s Francijo, pripraviti naposled je teren za uresničenje nadoblasti velesil v evropski mednarodni politiki. V zvezi s tem sporazumevanjem se stalno naglašata tendenca in iz ozadja sili neprestano spet — pakt štirih, četudi bi se morda spremenil od prvotnih načrtov v toliko, da bi postal pakt šestih. Prvim štirim naj bi se namreč pridružili tudi Rusija in Poljska. Toda vprašanje je, če Rim resno misli na pakt šestih? Vse bolj verjetno postaja namreč, da je tendenca Rima sedaj pakt štirih celo reducirati na pakt treh: Italije, Anglije in Francije — ob izločitvi Nemčije! To pa bi pomenilo že tendenco hegemonije romanško-anglosaškega zapada nad slovansko-nemškimi središčem in vzhodom Evrope. To, kar se razpravlja sedaj v Rimu, nas opravičuje do takega mnenja v več ko polni meri.

Problem Avstrije in celokupnega Podonavja je le v najmanjši meri zadeva Francije in Italije, ki prav za prav nimata v tem delu Evrope ničesar iskati. Problem Avstrije je najprej problem nemštva, nato Podonavja in nič več! Problem Podonavja je pa problem vseh narodov, ki v njem žive, odnosno držav, ki jih rešujejo. Dasi pa je to tako jasno in nedvoumno, razpravljajo sedaj v Rimu o rešitvi avstrijskega in podonavskega problema prav tisti, ki jih Avstrija in Podonavje direktno nič ne tičata, in da bo absurd še večji — razpravljajo brez podonavskih narodov in v veliki meri celo proti njihovi volji! Da iz eventualnih sklepov rimskih pogajanj najbrže ne bo nikoli moke, dokazujejo že sedaj razni znaki. Pred vsem je izven vsakega dvoma, da rimskih »sporazumov« nikoli ne bo odobrila Nemčija. brez nje pa ni ne samostojnosti Avstrije ne rešitve ostalih problemov Podonavja. Veliko pa je tudi vprašanje, ali bo te »sporazume« akceptirala mala antanta? Kdo jo more k temu prisiliti? Italija? Francija? Ničel!

Mala antanta predstavlja politično enoto, ki je v vsakem oziru močnejša ko Italija, pa tudi močnejša ko Francija brez dela prekomorskih posesti. Mala antanta šteje okoli 50 milijonov ljudi! Ker pa je zvezana tudi z balkansko zvezo, je to skupina skoraj 70 milijonov duš, torej le dobrih 10 milijonov manj, kot jih štejeta Italija in Francija skupaj!

Ta kompaktna skupina 70 milijonov ljudi, za katero stopi lahko vsak trenutek še 70 milijonov Nemcev in 32 milijonov Poljakov, pač nikoli ne bo dovolila kakšne latinsko-anglosaške hegemonije v Evropi. Zelo verjetno pa je, da bi se dala v tem primeru pritegniti k fronti proti zapadu še katera druga država srednje in vzhodne Evrope. Na to bo treba te dni misliti zlasti zunanjim ministrom Jevtiču, Benešiu in Titulescu, ko bo treba zavzeti končno stališče napram rimskim sporazumom med Lavalom in Mussolinijem! Mi nismo sami; ako se je treba upreti zapadu, stoj za nami ves nemški in slovanski svet!

-r.

RIM, 7. januarja. Pogajanja med Mussolinijem in Lavalom, kakor tudi med francoskim in italijanskim ekspertom so se nadaljevala včeraj ves dan in danes dopoldne. Vmes so bili razni banketi in sprejemi, na katerih so bile izmenjane tudi zdravice. V Mussolinijevem govoru na banketu je bilo najbolj opazeno, da je naglašal, da prijateljstvo med Francijo in Italijo ne onemogoča nadaljevanje prijateljstva s starimi zavezniki v Podonavju, dočim je Laval posebno podčrtal pasus svojega govora, v katerem je dejal, da se stavilo v sporazum med Parizom in Rimom velika upanja, ki ne smejo biti razočarana. V zvezi s tem, se objavljajo najrazličnejši komentarji o poteku dosedanjih pogajanj, iz katerih je zelo težko izluščiti pozitivno jedro. Vsekakor se zdi, da ne gre vse tako, kakor je Laval pričakoval, ko se je iz Pariza odpravil v Rim.

PARIZ, 7. januarja. Po tik po polnoči izdanem komunikatu je bil tekem včerajšnjih pogajanj med Lavalom in Mussolinijem ter francoskim in italijanskim ekspertom na francoskem poslanstvu dosežen popoln(?) sporazum v vseh srednjeevropskih in afriških vprašanjih. Sporazum bo baje že danes popoldne perfekturiran, kar se bo sporočilo v dveh, istočasno izdanih komunikatih.

Mussolini in Laval sta se danes ob 10. uri skupaj z eksperti zopet sešla, da napravita še zadnje korekture v štirih protokolih, ki naj sledijo iz sporazuma. Prvi protokol ugotavlja soglasje francoskih in italijanskih gledišč v vseh vprašanih mednarodne politike. Drugi protokol vsebuje priporočilo Francije in Italije vsem državam naslednicam bivše Avstro-Ogrske in Nemčiji, naj sklenejo posebno konvencijo, v kateri si zagotovijo medsebojno spoštovanje teritorialnega stanja in nevmišanje v notranje zadeve podpisnic. Tretji dokument je francosko-italijanski konzultativni pakt glede Avstrije, Francije in Italije se v tem paktu obvezujeta stopiti v stik takol, čim bi bila neodvisnost Avstrije ogrožena od znotraj ali od zunaj. Ostale zainteresirane države bodo pa še povabljene, naj se tudi pridružijo temu paktu. Z ozirom na silno različnost interesov avstrijske »neodvisnosti« pa je

zelo malo verjetno, da bi se temu paktu pridružili Nemčija in Madžarska. Četrti protokol se nanaša na francosko-italijanski sporazum v kolonialnih vprašanjih. Zadnji dokument bo objavljen že danes, drugi pa bodo na objavo še počakali, ker stališče obeh vlad glede nekaterih zunanjepolitičnih vprašanj še ni docela razjasnjeno.

RIM, 7. januarja. V tukajšnjih diplomatskih krogih se zatrjuje, da bo v zvezi s francosko-italijanskim sporazumom sklicana v Rimu konferenca podonavskih držav, katere namen bo urediti vsa medsebojna vprašanja v duhu sprave med Lavalom in Mussolinijem. Konference bi se udeležile Avstrija, Madžarska in države male antante.

RIM, 7. januarja. Današnji listi glorificirajo uspeh pogajanj med Lavalom

in Mussolinijem in slave zadnjega kot največjega državnika na vsem svetu. Obenem pa slave tudi Laval, ki je imel pogum pozabiti na preteklost in priti v Rim, da odstrani francosko-italijanske spore. Listi trdijo, da je s tem dobila Evropa novo obličje. Ob tesnejšem sodelovanju velesil bo zlahka mogoče rešiti vsa vprašanja (z diktaturo!), ki ovirajo politično in gospodarsko konsolidacijo Evrope.

PARIZ, 7. januarja. List so z rezultati rimskih pogajanj zelo zadovoljni. Zlasti navdušen je komentar »Petit Parisien«, ki namigava na intimno sodelovanje velesil. »Excelsior« pa pravi, da sta šla Laval in Mussolini preko egoističnih (?) interesov, da jih podredita splošnim interesom Evrope.

## Problemi angleške politike

VELIK MACDONALDOV GOVOR V RADIU. — UPANJE NA SPORAZUM V RIMU.

LONDON, 7. decembra. V soboto je ministrski predsednik Macdonald otvoril novo politično sezono z velikim govorom v radiu. Macdonald je navedel naloge, ki čakajo v prihodnjih dneh angleški parlament. Mimo tega pa je govoril tudi o zunanjepolitičnih vprašanjih, zlasti pa o rimskem sestanku med Lavalom in Mussolinijem. Macdonald je dejal, da je najvažnejši problem Velike Britanije brezposelnost. Da se odpravi pomanjkanje dela, bo vlada pripravila velika javna dela. O sestanku v Rimu je dejal, da bodo pozitivni rezultati pogajanj med Francijo in Italijo največjega pomena za mir v Evropi. Ako se rimski sestanek zaključi s pozitivnimi rezultati, kakor upa, bo mir zagotovljen za daljšo vrsto let. To zadovoljstvo pa moti

japonska odpoved washingtonskega pomorskega pakta. Ta odpoved pomeni udarec za mirovna prizadevanja. Vendar upa, da se bo v teku dveh let, ko velja še stari dogovor, našel sporazum za novo sporazumno ureditev pomorskega oboroževanja. Ob koncu je dejal, da se bodo letos ob priliki proslave 25letnice vladanja kralja Jurija zbrali v Londonu ministrski predsedniki vseh velikobritanskih dominionov in bodo na tem sestanku napravili izredno važne sklepe za ves velikobritanski imperij. Težkoče in nesporazume, ki motijo sedaj normalni razvoj, je treba odstraniti, pa bo velikobritanski imperij zopet lahko ne moteno nadaljeval svoje veliko delo v svetu.

## Moskovska diplomatska afera

MOSKVA, 7. decembra. Izvedelo se je, da je bil osumljen zvez z morilcem Kirova, Nikolajevim, lotiški konzul Georg Bissenieks. Ta vest je vzbu dila veliko senzacijo, zdi pa se, da nima nobene podlage. Obtoženi konzul se mudi že delj časa na dopustu na Finskem in bo sedaj gotovo uvedena preiskava lotiške vlade, ki naj dokaže njegovo nedolžnost. V zvezi s tem so vsi diplomatski zastopniki v Moskvi protestirali pri sovjetski vladi proti takemu obdolževanju. Posledica je bila, da je moskovska vlada suspendirala komisarija za zunanje zadeve v Leningradu Weinsteina.

## UKAZ O AMNESTIJI.

BEOGRAD, 7. januarja. Kraljevo namestništvo je izdalo amnestijski ukaz, s katerim pomiloščuje obsojence na podlagi tiskovnih prestopkov, gozdnega zakona, civilnega in vojaškega zakona na zaporno kazen do 3 mesecev in denarno globo 2000 Din, ostanek kazni obsojenih na 3 do 6 mesecev itd. Podrobnosti o amnestiji so objavile včerajšnje »Službene Novine«.

## IZROČITEV ARTUKOVIČA.

PARIZ, 7. decembra. Postopanje za izročitev voditelja teroristov dr. Artukoviča Jugoslaviji, je dovršeno in bo dr. Artuković te dni že izročen. Iz Francije ga bo v Jugoslavijo prepeljal minonosec »Stavilac«, ki je že prispel v marseillesko luko.

## PROMETNI MINISTER INSPICIRA.

ZAGREB, 7. januarja. Včeraj je prispel semkaj prometni minister g. Milorad Vujić. Na kolodvoru so ga sprejeli vsi višji uradniki zagrebških železniških ustanov. Zvečer je gospod minister odpotoval v Split, kjer bo vršil nadaljnjo inspekcijo.

## VELIKA RUDNIŠKA NESREČA.

BEOGRAD, 7. januarja. V rudniku za cink in svinco v Trebči se je dogodila v soboto velika nesreča. Pri razstreljevanju se je večja količina rude vsula na skupino delavcev in jih pokopala pod seboj. Pri odkopavanju so dvignili pet rudarjev že mrtvih, eden pa je bil še živ, a je težko ranjen. Boje se, da so pod ruševinami še drugi rudarji.

„Čuvajte Jugoslavijo!“

# Dnevne vesti

## Grenko plačana vera

SMOLA MLADE MLEKARICE.

Ze delj časa je redno vsak dan prinašala v mesto mleko še precej mlada Marija V. iz neke podeželske vasi. Pred božičem se je seznanila z nekim mlajšim moškim, ki je bil z njo zelo ljubezljiv in ji je že ko sta se tretjič videla, obljubil zakon. Lahkomiselna mlekarica je lahkoživemu fantu gladko vse verjela. Včeraj popoldne sta se zopet sestala. Marija je imela s seboj precej cvenka, ki sta ga v družbi še z nekim drugim tovarišem vse-

ga pripravila. Končno sta najela z Marijo prenočišče v neki gostilni, kjer sta se izdala kot zakonca. Policijska kontrola pa je davi ugotovila, da je Maričin zakonski mož nevaren goljuf, ki ima na vesti še razne druge grehe. Namišljen zakonski parček se je zagovarjal danes dopoldne pred strogim policijskim višjim nadzornikom, ki je lahkomišelnost Marijo hudo posvaril in izpustil, njenega »moža« pa bo izročil v zapore sodišča.

### Zimski raj na pohorskih vrhovih

Vrhove našega Pohorja v višini 1200 m pokriva precej debela snežna odeja. Zadnje dni je padlo precej novega snega-pršiča na zamrznjeno podlago, kar nu di našim smučarjem najidealnejšo smuko. Pri Seniorjevem domu se je zbralo včeraj nad 200 smučarjev mladih in starih, prišli so iz Osijeka, s Sušaka in Zagreba; bilo je celo tudi nekaj Beograjčanov. Večino pa so tvorili seveda mariborski smučarji obojega spola in vseh starosti. Bil je krasen zimski dan; zjutraj je kazal toplomer 9 stopinj pod ničlo, v dopoldanskih urah pa se je megla razvlekla in prikazalo se je krasno zimsko sonce, tako, da je kazal toplomer 24 stopinj nad ničlo. Obiskovalcem Seniorjevega doma se je nudil prelesten razgled in njih užitek se je zlit v idealni smuki od Seniorjevega doma do Klopnege vrha. Polni navdušenja so se vračali zvečer naši smučarji domov in so prav zavidali vse tiste, ki so še ostali in ki uživajo ta zimski raj.

### Pravoslavni badnjak

Zaradi globoke žalosti naše narodne vojske za blagopokojnim viteškim kraljem mučenikom je bil letošnji pravoslavni badnjak skromen in tih. Na badnji dan dopoldne so se podali vojaki v gozd in nasekali več badnjakov, ki so jih pri Treh ribnikih naložili na voz in okrasili. Tam se je zbral zbor častnikov pravoslavne vere, zbor podčastnikov, močna četa vojakov topniškega polka, jezdní odsek sokolske župe in številni verniki pravoslavne cerkve. Badnjake je blagoslovil prota g. Trbojevič. Po blagoslovljivi je krenil lep sprevod po Tomšičevem drevoredu in Aleksandrovi cesti v Meljsko vojašnico, kjer je komandant badnjaka čestital mestnemu poveljniku brigadnemu generalu g. Hadžiču božič in mu obenem izročil badnjak. Z okrašenimi badnjaki je krenil nato sprevod po mestnih ulicah v vojašnico kralja Petra, kjer so izročili badnjak poveljniku vojašnice.

**Senator dr. Ploj odsoten.** Senator g. dr. Miroslav Ploj je službeno odpotoval v Pariz in bo ostal tam 10 dni. Prijatelji in znanci naj se v tem času ne obračajo nanj s prošnjami in informacijami.

**Odvetniška vest.** Odvetnik v Mariboru Aleksander Ravnikar se je z novim letom odpovedal advokaturi in bil na lastno prošnjo izbrisan iz imenika odvetnikov. Njegovo pisarno je prevzel odvetnik dr. Edvard Bučar v Mariboru.

**Sodni tolmač ruskega jezika.** Apelacijsko sodišče v Ljubljani je imenovalo gimnazijskega profesorja Borisa Sokolova za zapričenega tolmača ruskega jezika pri okrožnem sodišču v Mariboru.

**Iz zdravniške službe.** V imenik zdravniške zbornice za dravsko banovino je bila vpisana zdravnica specialistinja za bolezni ust in zob v Mariboru, dr. Serafina Andersinova.

**Smrt časnikarja.** V beograjski bolnišnici je včeraj nenadoma umrl bivši urednik »Mariborer Zeitung« in dopisnik raznih tujih listov g. Deziderij Fried. Pred dnevi se je močno prehladil in pobrala ga je zavratna pljučnica. Bodi blagemu stanovskemu tovarišu ohranjen lep spomin!

**Člani Vodnikove družbe** in zamudniki, ki svojih knjig še niso dvignili, naj jih blagovolijo v knjigarni Tiskovne zadruga na Aleksandrovi cesti 13 dvigniti.

**Bolne žene dosežejo z uporabo naravne »Franz Josefove« grenčice** neovirano lahko iztrebljenje črevesa, kar čisto učinkuje izredno dobrodelno na obcele organe.

»Službeni list dravske banovine« objavlja v letošnji 2. številki: Odločbo o potnih stroških članov upravnega odbora državne razredne loterije, odločbo o strokovnem izpitu za pripravnike duhovnih zvanj, program za opravljanje strokovnega izpita uslužbencev osrednjih duhovnih oblastev v zakonu o uradnikih, razpored zvanj v prosv, min., odločbe o prepovedi ovoza vseh rst rastlin in delov živih rastlin, razne ratifik. konv., pravilnik o priznavanju posevkov v dravski banovini, seznam članov osrednje komisije za semenogojstvo, objave banske uprave o pobiranju trošarin za lansko in letošnje leto ter razne objave iz »Službenih novin«.

**Pocenitev sladkorja.** Ker je bil pred kratkim likvidiran eden najmočnejših sladkornih kartelov v naši državi, so znatno padle cene na sladkornem trgu. V Vojvodini je tovarniška cena sladkorja padla od 4 na 2,50 Din, v trgovini na drobno pa na 12 Din za kilogram. Posledica tega bo, da se bo sladkor pocenil tudi pri nas.

»Marija v predmestju.« To E. W. Peuckertovo socialno legendo je uprizoril v nedeljo zvečer v dvorani na Aleksandrovi 6 oder mariborske zveze mladih intelektualcev. Legenda, ki se odigrava v številnih bežnih slikah, je močno prepletana s socialnimi momenti, in sega v življenje ponižanih in razžaljenih. Režija je bila dobra, prav tako tudi scenični pripomočki, kolikor jih more nuditi oder, namenjen nastopu za odrsko igranje vne tih amaterjev in diletantov. Uprizarjanje takšnih del zahteva močnih igralcev, ki dosega jo pokl. stopnjo. Zato se je učenek marsikje kjer bi moral iti v višek, sprevrgel v nekaj, kar je potem povzročalo pri občinstvu mestoma obraten uspeh (smeli, kjer bi smela ne smelo biti). Posamezni igralci so se v čim boljšem podajanju prizadevno potrudili; in so želi lep uspeh.

**Znaniške hude zime.** Na to notico v »Večerniku« od 4. t. m. nam piše znaniš lovca sledeče: Beli fazan, bela verica in beli poljski zajec niso nikakšne polarne živali, ampak čisto navadni eksemplarji pri nas živeče divjačine, pri kateri se je pojavil delni ali pa popolni albinizem. Ta pojav se pojavlja dovolj pogosto pri fazanih, pri ostali divjačini pa redkeje in se misli, da nastaja zaradi degeneracije, ker se divjačina med seboj pari v zelo ozkem sorodstvenem krogu. Bilo bi zanimivo vedeti, kako si pisec gornje notice predstavlja potovanja belega zajca in verveice iz polarnih krajev? Polarni potapljač, velika bobnarica in uralska sova so mogoče res prispeli s severa, vendar pa so uralsko sovo pri nas ustrelili večkrat tudi poleti.

**Občinski odbor Rdečega križa v Radvanju** je priredil 16. decembra 1934 prav lepo uspelo božičnico za najrevnejše otroke šole Radvanje. Obdarjenih je bilo 110 otrok z najpotrebnejšim za zimo. Božičnica je stala 5.500 Din, ki so jih marljivi odborniki nabrali v denarju in blagu med dobrimi domačini. Naklonjeni pa so bili našemu Rdečemu križu tudi mnogi mestni trgovci in odborniki, ki imajo svoje srce odprto tudi za mariborsko okolico. Vsem tem se celotni odbor Rdečega križa v Radvanju v imenu obdarjencev naj lepše zahvaljuje.

Se so na svetu poštene ljudje. V mesecu decembru so bili pri mestni policiji prijavljeni in oddani naslednji najdeni predmeti: par čevljev, srebrna zapestna ura, par usnjenih rjavih rokavic, zlata zapestna verižica, denarnica s 16 Din, zneska po 10 in 200 Din, ženski klobuk, ženski dežnik, mali štirikolesni voziček, moški ovratni šal, aktovka, rjav krznen ovratnik, lovski pes, manjši pes rjave barve in petelin.

**Pri boleznih srca in poapnenju žil,** nagnjenosti h krvavitvam in napadu kapi zasigura »Franz Josefova« grenčica lahko izpraznenje črevesa brez vsakega napora. Znanstvena opazovanja na kliniki za bolezni krvnih cevi so izkazala, da služi »Franz Josefova« voda posebno dobro starejšim ljudem. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

**Posnemajte!** Za planinsko zavetišče, ki ga bo zgradilo še to leto Sokolsko društvo Maribor Matica, je daroval mariborski notar g. Ašič 1000 Din, Združenje gostilniških podjetij za okolico pa 100 Din. Vsi, ki morete, pomagajte zgraditi Sokolu Matici prepotrebno zavetišče na Pohorju, kjer bodo našli v počitnicah oddih siromašni otroci. Darujte vsak po svojih močeh, zlasti pa pripadniki sokolske organizacije.

**Velezanimivo planinsko predavanje!** Po sijajni uspelem predavanju g. Bučarja je pripravil zimsko-sportni odsek SPD v Mariboru vsem ljubiteljem planin novo presenečenje. V sredo 9. t. m. zvečer bo namreč v dvorani Ljudske univerze predaval naš znani alpinist dr. A. Brilej o turah po grških gorah. Predavanje ima naslov »Tesalski Olimp« in bo z njim predavatelj popeljal poslušalce preko Gjevgeleje in Soluna na najvišje vrhove Olimpijskega pogorja, in sicer na Mitiko (2918 m), Zevsov tron (2910m), Hagios Ilias (2787 m) in Skolion (2902m). Potovanje se konča v Atenah, ob ogledu Akropole in drugih antičnih spomenikov grške metropole. — Lepo predavanje bo izpopolnjeno z mnogimi skioptičnimi slikami.

**Aeroklub »Naša krila«** prosi vse svoje članstvo, da pripravi svoje članske legitimacije, ker se bo zglasil pri vseh članih klubov inkasant, ki mora plačano članarino zabeležiti v legitimacije.

**V Sodni ulici 11 ni krize!** Jetnišnica je tam, vulgo »hotel Holnjec«. 2547 »gostov« je prišlo v letu 1934. tjakaj, tako, da je znašalo skupno število teh »gostov« v preteklem letu 2835. Oskrbovalni dni je bilo vsega skupaj 81.366, za 4000 več kakor v letu 1933. Krize ni... V preiskovalnem zaporu jih je bilo 1067, ostali so bili vsi obsojenci; dva sta umrla. Zdravstveno stanje je v smislu poročila zelo dobro.

**Radvanjska vedeževalka obsojena.** Da nes dopoldne se je nadaljevala in končala kazenska razprava proti »radvanjski vedeževalki« Mariji V., ki je bila obtožena, da je na premeten način pod pretvezo »skrivnostne moči« mašniškega brevirja izvajala denar od ljudi. Potek razprave je bil zelo zabaven in so številni poslušalci prišli na svoj račun. Okrožni sodnik g. dr. Tombah je spoznal vedeževalko Marijo V., za krivo in jo obsodil na 2 meseca strogega zaporu in na izgubo častnih državljskih pravic za dobo dveh let, pogojno na dve leti. Obtožena Marija V. je kazni sprejela in se ne bo pritožila.

**Za detektiva se je izdal.** Sinoči okrog 9. ure je pribežal v eni sapi na stražnico v Frankopanovi ulici neki delavec in izpovedal, da se je v Vollgruberjevi kavarni pojavil mlajši detektiv, ki je napovedal aretacijo predici Mariji Kranjčevi in jo pričel klofutati. Na njegovo izjavo se je takoj podal v kavarno stražnik, ki je našel tam 20-letnega hlapca Franca Lopiča in »aretirano« predico. Takoj je vzel s seboj Lopiča in ga hudo prijel na stražnici. Lopič se je vdal in končno priznal, da je aretiral Kranjčevo pod pretvezo, da bi jo odgnal s seboj. Ker pa se mu je odločno uprla, ji je prisolil več zausnic, Kranjčeva bo Lopiča tožila.

**Radio Ljubljana:** Spored za torek 8. t. m. Ob 12.15: zbor donskih kozakov na ploščah; 12.50: poročila; 13: čas, harmonika in citre na ploščah; 18.40: radio-orkester; 19.30: nacionalna ura; 20: čas, jedilni list, program za sredo; 21.10: radio-orkester; 22.30: angleške plošče.

## Narodno gledališče

### REPERTOAR.

**Ponedeljek, 7. januarja:** Zaprtó.  
**Torek, 8. januarja ob 20. uri:** »Carjevič.« Red A. Znižane cene.  
**Sreda, 9. januarja:** Zaprtó.  
**Abonentje reda A** dobe v torek 8. t. m. **Leharjevo opereto »Carjevič.** Muzikalno je to opereta ena najlepših Leharjevih ter se je tudi občinstvu takoj prikupila. Režija je Kosičeva. Veljajo znižane cene.

**Parmova proslava.** V soboto 12. t. m. obhaja mariborsko gledališče desetletnico Parmove smrti. V spomin tega zaslužnega skladatelja, ki je svoje poslednje delovanje posvetil prav Mariboru in njegovemu gledališču, ponove njegovo opero »Urh, grof Celjski«, ki je pred me secem v Skrbinskih odlični režiji dossegla popoln uspeh. Pred spominsko predstavo bo nagovor.

**Krstna predstava Golouhove basni za odrasle »Od zore do mraka«** bo v kratkem. Golouh je že svoje dni z »Grotosko sedanjosti« dokazal, da je inteligen in svojevrsten opazovalec sodobnosti in nje njih pojavov. Prav tako bo tudi krstna predstava njegovega najnovejšega dela izredno zanimiv dogodek v mariborskem kulturnem življenju. Režirag lavni režiser J. Kovič, njegova je tudi inscenacija.

**Grenka pot štirih nočnih ptičk.** Pod tem naslovom smo v lanski 293. številki objavili vest o aretaciji štirih izgubljenih deklet, med katerimi je bila tudi neka Zofka. Zglasila pa se je danes dopoldne v našem uredništvu gospodična Zofka Dobajeva, o kateri širijo hudobneži vest, da je identična z našo aretirano Zofko. Izjavljamo, da je gospodična Zofka po našem opisu res podobna aretirani Zofki, vendar je vseskozi poštena in korektna dekle, ki še nikdar ni imela opravka s policijo.

**Nezgoda.** Včeraj je v Zgornjem Radvanju stanujoča 58-letna kmečka delavka Jožefa Koronilova padla tako hudo, da si je poškodovala levo roko. Prepeljali so jo v bolnišnico.

**Nezgodj starih ljudi.** 88-letni zasebnik Franc Strnad je padel v svojem stanovanju v Tomanovi ulici 7 na tla in si zlomil desno roko. V Židovski ulici 12 pa je padla zasebnica Ivana Tremeljeva in si zlomila desno nogo pod kolonom. Oba se zdravita v splošni bolnišnici.

**Strupena pijača.** 21-letna posestnikova hči Milka K. iz Sv. Jurija v Slov. goricah je segla po njej v samomorilnem namenu in se onesvestila. Prepeljali so jo nemudoma v mariborsko splošno bolnišnico.

**Mariborski reševalci** so včeraj dopoldne pribzeli na državni most, kjer je ležal na tleh konj z zlomljeno zadnjo nogo. Konja so dvignili na vozilo, ki so ga z avtom odpeljali v mestno kladnico.

**Vlomilci ne mirujejo.** V noči na nedeljo so zopet udrli v klet v Kopaljski ulici 4 ter odnesli več raznega blaga, čevljev, marmelado in drugo, v vrednosti 460 dinarjev.

**Drobna policijska kronika.** Precej pestra je policijska kronika pretekle nedelje, ko so Trije kralji obhajali svoj god, zlasti pa pretekle noči. Policija je priredila racijo po nočnih lokalih in polovila v svoje mreže pet lahkoživk, ki jih je danes vse izgnala iz mesta, kamor so se bile pred dnevi priklatile iz okolice. Aretiran je bil nadalje neki Fran Š., ki je hotel biti gospod, pa je naročil fижakerja, se peljal v Radvanje, fижakerju pa ni plačal. Zaradi splošnega sumra je bila aretirana trojica: Tomo B., Vaso A. in Jernej K. Pridržali jih bodo nekaj časa v zaporih, dokler jim natančno ne izprašajo vesti. V Ključavničarski ulici je prenočil tudi neki Franec I., ki se ga je hudo natreskal in pijan rogovilil. Hujša kazna pa bo zadela Toneta T. in Štefana S., ki sta se v neki gostilni tako daleč spozabila in pričela hujskati proti državi. Prijavljenih je bilo nadalje več razgrajčev in pa neka hišna posestnica Ivanka K., ker ni posipala posestnega hodnika.

**Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje.** Davi ob 7. uri je kazal toplomer 2,6 stopinj C pod ničlo; minimalna temperatura je znašala 3 stopinje C pod ničlo; barometer je kazal pri 14 stopinjah 741,7, reduciran na ničlo pa 740; relativna vlaga 87; vreme je tiho in oblačno; vremenska napoved napoveduje sneg.

## Novo postajališče Tezno izročeno svojemu namenu

SLOVESNA OTVORITEV IN BLAGOSLOVITEV. — BLAGOSLOVILNE OBREDE JE OPRAVIL SAM LAVANTINSKI VLADIKA. — POSTANEK PRVEGA POTNIŠKEGA VLAKA.

Včerajšnji dan bo ostal trajno zapisan v zgodovini tezenskega prebivalstva. Uresničena je bila goreča želja, ki se je uresničila že pred dvajsetimi leti. Otvorjeno je bilo železniško postajališče, ustase je ustavi potniški vlak in prebivalstvu z desnega brega mestne okolice je omogočen korak z lastne postaje v širši svet. Pomembnosti tega zgodovinskega dogodka so se zavedali Tezenčani, ki so okrasili svoje hiše z državnimi trobojnicami, okrasili so lepo tudi novo in lično postajališče, na državni cesti pa so postavili slavalok ter na ta način dali viden izraz svojemu veselju.

Velika množica domačinov, okoličanov in meščanov je bila zbrana na postajališču, ko se je pripeljal s svojim spremstvom lavantinski škof g. dr. Tomažič, ki je blagoslovil novo zgradbo. Ob prihodu ga je v imenu prebivalstva toplo pozdravil član odbora za gradnjo postajališča g. Tomažič. Iz daljave je bilo slišati pisk lokomotive potniškega vlaka, ki je točno ob določenem času privozil na postajališče. Pripeljalo se je prvič že več potnikov, iz prvega razreda pa so stopili zastopniki ljubljanske železniške direkcije, in sicer načelnik gradbenega oddelka g. inž. Vladimir Žakič, g. inž. Drago Leskovšek in g. dr. Dekleva. Ob izstopu jih je sprejel šef mariborske progovne sekcije g. inž. Hinterlechner in jim predstavil zbrane zastopnike oblastev in korporacij. Nato je nagovoril vse navzoče predsednik odbora za gradnjo postajališča in župan pobrezke občine g. Matija Volk:

»Končno smo po mnogih ovirah in težkočah včakali dan otvoritve novega postajališča na Teznu in doživeli prijeten trenutek, ko se je ustavi prvi vlak na našem postajališču. Dolgoletna želja prebivalstva pobrezke in tezenske občine, kakor tudi meščanov z desnega brega Drave je uresničena. Prepričan sem, da bo nova zgradba, ki jo danes otvarjamo, obilo poplačala ves trud, ki smo ga imeli ob njeni gradbi s tem, da bo služila interesom občanov, ki se bodo s pridom posluževali nove pridobitve.« Nato je v izbranih besedah pozdravil navzoče zastopnike državnih in samoupravnih oblastev in korporacij, med njimi zastopnika banske uprave, okrajnega glavarja g. Milana Makarja, mariborskega župana g. dr. Lipolda, zastopnika mestnega poveljstva poročnika g. Vukomana Pušela, narodna poslanca g. dr. Pivka in Anto-

na Krejčija, upravnika Mestnih podjetij g. Franja Perica, zastopnika predstojništva mestne policije, policijskega komisarja g. Stanka Kosa, ravnatelja »Putnika« g. Loosa, šefa prometne službe g. Kovačiča, šefa postaje Maribor gl. kol. g. Pernata in mnoge druge. Vsem ostalim pa, ki so s svojo prisotnostjo dvignili pomen dneva, se je predsednik najpričneje zahvalil. Nato je zaprosil prevzvišenega gospoda škofa, naj bi blagoslovil novo postajališče, ki naj bi z božjim blagoslovom prineslo čim več koristi.

Sledil je blagoslovitveni obred. V popolnem ornatu in ob številni asistenci je knezoškof g. dr. Tomažič blagoslovil najprej kraj, nato novo postajališče in končno opravil blagoslovitvene molitve za srečo potnikov in prometa. Po blagoslovitvi je v daljših in izredno živahnih izvajanjih omenil splošen pomen nove pridobitve, čestital odboru za gradnjo postajališča k uspehu in pohvalil vse,

ki so pomagali, da je bil načrt uresničen.

Za ljubeznivost se je škofu g. dr. Tomažiču zahvalil predsednik g. Volk in nadaljeval: »Smatram, da je s tem končana naloga odbora za postavitev postajališča, ki je s svojimi skromnimi močmi ustvaril to, sicer malo, toda lično in kar je glavno, prepotrebno postajališče.« Nadalje je zaprosil zastopnika ljubljanske železniške direkcije, naj prevzame postajališče v uporabo in naj ga izroči prometu. Želel je tudi, naj bi postajališče prineslo koristi državnim železnicam in se končno ponovno zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali odboru in pripomogli do zgraditve postajališča.

S kratkim, toda zelo pomembnim nagovorom je zastopnik železniške uprave, načelnik gradbenega oddelka ljubljanske direkcije g. inž. Žakič sprejel novo postajališče in ga brez posebnih ceremonij izročil javnemu prometu.

Množica ljudstva se je morala umakniti s proge iz Maribora prihajajočemu potniškemu vlaku, ki je postal in se je z njim pripeljalo več radovednežev iz Maribora. Novootvorno tezensko postajališče bo nedvomno našemu gospodarstvu v korist. Tezenčanom in vsem, ki so ga pomagali graditi pa v trajen ponos.

## Privatni nameščenci zahtevajo pojasnila!

IZJAVA DRUŠTVA ZASEBNIH IN AVTONOMNIH NAMEŠČENCEV V MARIBORU.

Pod gornjim naslovom smo vprašali Medstrokovni odbor, da nam dá na nekatera vprašanja odgovor. Ker tega odgovora nismo dobili, moramo zadevno pripomniti še sledeče:

Medstrokovni odbor v Mariboru, ki je v »Večerniku« 24. novembra t. l. izdal javni poziv in svoj program, si je nadel nalogo, da vodi akcije za obrambo pridobitvenih pravic privatnega nameščentstva na gospodarskem in socialnem področju, za njih izboljšanje in pridobitev novih. Iz tega nujno izhaja, da mora njegovo delo sloneti na temelju doseženega enotnega in sporazumnega gledanja na vprašanja, glede katerih naj se vodijo akcije. Med najvažnejša in najbolj aktualna vprašanja njegove akcije spada nedvomno **starostno zavarovanje za vse nameščence v državi**. Predsednik tega Medstrokovnega odbora, g. Josip Petljan, se je na zborovanju 29. novembra 1934 izjavil glede tega vprašanja, da naj bo to nameščensko pokojninsko zavarovanje razširjeno na vso državo enotno s sedežem v Ljubljani, organizirano na najširši upravni in samoupravni podlagi centrale in ekspozitur. Iz te izjave g. Pe-

tejana predvsem zaključujemo, da zagovarja Medstrokovni odbor centralizacijo organizacije vsedravnega nameščenskega pokojninskega zavarovanja. Medstrokovni odbor torej zahteva, da naj vodi en Pokojninski zavod celo zavarovanje za vso državo, da zbira prispevke in kapitalije iz vse države in da upravlja to premoženje.

Ogromna večina privatnega nameščentstva odklanja centralizem v socialnem zavarovanju. Vsem je znana borba nameščenskih organizacij, zlasti Zveze društev privatnih nameščencev proti centralistični organizaciji bolniškega in nezgodnega zavarovanja, ki ga sedaj izvaja Suzor v Zagrebu. Iz te borbe je znana zahteva, da naj se dá okrognim uradom in privatnonameščenskim bolniškim blagajnam (Trgovsko bolniško podporno društvo v Ljubljani) popolna avtonomija. Danes morajo te bolniške blagajne svoje suficite odvajati Središnjemu uradu, namesto da bi jih vporabile za izboljšanje dajatev iz bolniškega zavarovanja. Zato vse nameščentstvo zagovarja to borbo proti centralizaciji bolniškega zavarovanja s Središnjim uradom in za-

hteva decentralistično ureditev te zavarovalne stroke na osnovi popolne samostojnosti bolniških blagajn in odprave Središnjega urada. Poglejmo škodljivost centralizacije v nezgodnem zavarovanju. Devet desetih vplačanih prispevkov od strani privatnih nameščencev iz dravske banovine je naloženih pri Središnjem uradu brez vsakega haska za narodno gospodarstvo naše banovine, dočim je vrnil Središnji urad nazaj v obliki rent le eno desetino. Zakaj ne bi bolniška blagajna TBPD upravljala to premoženje, koristno za privatne nameščence, zidajoč jim razne zdravstvene naprave. Le v decentralistični organizaciji bo lahko blagajna upravljala sama premoženje, ki ga bo zbrala iz prispevkov svojega članstva.

Se bolj pa je upravičena naša zahteva po decentralizaciji zavarovanja v pokojninski zavarovalni stroki. To zavarovanje sloni na temelju sistema kapitalnega kritja, ki že od početka zbira kapitalije, ki bodo enkrat služile za izplačevanje rent. Ti prispevki dosežejo kmalu ogromne vsote, katere je treba plodonosno in varno nalagati v nepremičninah, posojilih in državnih vrednostnih papirjih. Samo ljubljanski Pokojninski zavod je v pet najstih letih zbral premoženje, ki znaša okrog 300 milijon Din. Lahko si mislimo, kakšne kapitalije bo zbralo to zavarovanje v ostalih krajih naše države izven Slovenije in Dalmacije, kjer je število nameščencev najmanj štirikrat večje od števila članov sedanjega ljubljanskega Pokojninskega zavoda. **Ena centrala vsega tega pokojninskega zavarovanja ne bo sposobna za pravično upravo in na laganje tega bodočega premoženja.** Taka centrala ne bo imela smisla in pravega čuta za nalaganje imovine v krajih, od koder bo pobirala prispevke.

Razširjeno pokojninsko zavarovanje zahteva, da se njegova organizacija razdeli na več teritorialnih delov. Vsak tak del naj ima svoj zavod, ki za svoje področje in za svoje člane zbira samostojno in neodvisno premije in upravlja premoženje. Tak zavod bo lažje vodil evidenco o potrebah svojega področja in bo nalogal pobrane premije samo na svojem teritoriju. Tak samostojni zavodi naj se ustanovijo še v Zagrebu, Beogradu, Sarajevu in morda še kje. Poleg njih bi še nadalje obstojal Pokojninski zavod v Ljubljani v sedanjem obsegu in vodil naprej samostojno svoje posle. Njegovo dosedaj nabrano premoženje bi ostalo njegovim zavarovancem neokrnjeno. **Izvajanje vsedravnega pokojninskega zavarovanja z več samostojnimi nosilci zavodi pomeni decentralistično organizacijo.**

V centralistični organizaciji bi se moralo sedanje premoženje ljubljanskega Pokojninskega zavoda združiti s premo-

Arkadij Averčenko:

## Vzorna žena

Tu vam bom opisal gospodje in gospe, vzorno ženo. Njo, ki je vtelešena dobrota, ljubezen, skrb in vernost, hočem ovekovečiti v teh drobnih mozaikih.

Moja žena je ležala na divanu, čitala neke novele in prižigala cigareto za cigareto. Stal sem pred zrcalom in se oblačil. Tretjo sraico sem bil privlekel že iz omare, a sem jo vrgel nazaj. Od ene je samo še na kratki niti visel rokav, druga je bila na prsih raztrgana in vsa preluknjana od moljev, na tretji pa je manjkal gumb.

»Vrag naj vzame vse skupaj!« sem godrdel, pazeč seveda, da me moja dobra ženka ne bi slišala. Ko sem končno izgubil potrpljenje, sem sedel k njej na divan, jo pobožal po laseh in rekel z najslajšim glasom: »Angelček moj, prosim te, prišij mi gumb na srajco!«

Katja je mirno čitala dalje in mi odgovorila kar čez ramo:

»Zdaj pa res ne utegnem, dragi mozek.«

»Saj je vendar takoj gotovo...«

»Kar sam si ga prišij!« je zavpila nad menoj in v svojem razburjenju vrgla cigareto na dragoceno preprogo.

Oprezno sem pobral svalčico in jo položil na pepelnik. Po dolgem mučnem molku sem jo spet ponižno ogovoril:

»Saj vendarješ, draga moja, da ne

znam šivati. Morda bi bila vendar lahko tako dobra, da bi mi...«

Tedaj je pobesnela in udarila s knjigo po mizi.

»Kaj? Šivati ne znaš? Da te ni sram povedati. Naučiti se moraš! Samo poizkusi, pa boš videl, kako je lahko.«

Njena besnost se je spremenila v usmiljenost: »Pomisli vendar, kaj bo, ko mene ne bo več. Kam boš nesel srajco, ko bom jaz v grobu? Takrat se boš kesal in mi očital: Kajti, nikdar mi nisi dala prilike, da bi si sam zašil raztrgano srajco...«

Malo je manjkalo, da se nisem razjokal po njenih besedah. Tedaj sem šele občutil nieno ljubezen in dobroto. Iz same hvaležnosti sem ji poljubil nežno ročico.

»Hvala ti, draga,« sem rekel ginjeno, »hvala za to, da tako lepo skrbiš za me.«

Sedel sem na stol in prišil gumb na srajco. To mi je tako ugajalo, da sem pošil in popravil sem svoje strgane srajce. Pozabil sem celo na sestanek, ki sem ga imel v mestu.

Še en primer, ki dokazuje, da je moja draga Katja zlata vredno bitje, ki me ljubi in trepeče za moje življenje. Za rojstni dan mi je poklonil moj najboljši prijatelj dragoceno iglo za ovratnike. Ves srečen sem jo seveda rajprej pokazal svoji dobri ženi. Kakor mačka se je privila k meni in skrbno rekla:

»Dragi moj, ali si ob pamet? To dragoceno iglo misliš nositi vsak dan...«

»Zakaj pa ne?« sem jo vprašal. Pogledal sem njen prestrašen obraz.

»Naj ti povem, ljubček. S tako iglo, ki bi jo vsakdo takoj opazil, ne smeš iti na ulico. Saj veš koliko hudobnežev preži na ulici na ljudi, ki hodijo sami domov. Posebno zvečer in ponoči. Če pade tvoja igla komu v oči, ti jo ukrade, če se boš branil, ti zarine še nož med rebra.«

Strah me je obšel, da sem začutil mravljince po hrbtu.

»Res je, Katja, ne morem ti oporekati, toda kaj naj storim z iglo? Če jo prijatelju vrnem, bo užaljen.«

»Saj mu ni treba vračati! Čakaj, sijajna misel mi je prišla na um,« je odvrnila Katja in se nasmehnila. »Iglo bova dala preurediti v brošo, ki jo bom nosila jaz...«

Skrbno sem jo prijel za ročico: »Bog te varuj nesreče, sem ji rekel ljubeznivo, »ali se nič ne bojiš? Tudi tebi se lahko pripeti nesreča. Kaj če te kdo rapade? Vse preveč skrbiš zame.«

Zaljubljeno se je privila k meni.

»Zame se ti ni treba bati! Rada žrtvujem vse, tudi življenje, samo, da se tebi kaj ne zgodi...«

Nebeška je moja ženica! Njena ljubezen in požrtvovalnost je nekaj božanskega, nepopisljivega. Ali ni res.

Kako so nekateri možje neumni! Vedno se boje, da jim ne bi kdo zmešal žene. Jaz pa nikdar ne dvomim o njeni zvestobi, kakor bi morda kdo drugi na mo-

jem mestu. Vem, da me Katja, ki mi je vse, ne more varati. Poslušajte, kaj se je zgodilo pred nedavnim: Nekega večera sem prišel zelo zgodaj domov in našel v predsobi na obešalniku siv cilindar.

»Kaj je to? Kaj naj ta cilindar pomeni?«

Katja je sramežljivo povescila glavico. »Ne jezi se, dragi moj. Prav za prav sem ti hotela kupiti nov cilindar, pa nisem imela dovolj denarja. Moji prihranki so bili premajhni, zato se boš moral zadovoljiti s starim...«

V cilindru je bil monogram L. T. D. Vprašujoč sem pogledal Katjo, toda še preden sem utegnil odpreti usta, mi je odgovorila na vprašanje, ki sem ga ji hotel staviti:

»Da, to niso začetne črke tvojega imena,« mi je odgovorila. »Nekaj drugega pomenijo. Presenečen boš, ko ti povem.«

»Kaj pomenijo?«

»Črke L. T. D. pomenijo... pomenijo... Ljubim Te Dragi... Da, res... Ljubim te, dragi moj, sladki medvedek. Dala sem ti jih vtisniti, da boš vedel, kako te obožujem.«

Objel sem jo, toda izvila se mi je in dejala:

»Zdaj pa hitro skoči po vstopnice za gledališče! Zvečer bo tak naval pred blagajno, da jih boš težko dobil...«

Gospodje in gospe! Ali more po vsem tem še kdo dvomiti o večni ljubezni in zvestobi moje drage Katje?

A. K. Grin:

# Bogastvo

Roman.

Toda misel na Hilary ga je opominjala k naglici. Še en poljub — nato je opozoril nevesto, naj se prične pripravljati na poroko in da jo spremi k gospodični Aspinwallovi. Jenny je storila kakor je želel in kmalu sta sedela oba z Aspinwallovo v kočiji, ki je spoznala z veseljem in občudovanjem, kako dobro se je posrečil umetniku načrt.

Ker je Degraw obljubil, da se pred odhodom ne povrne na svoj dom, je ostal do enajstih z Jenny in Hilary v prijetnem razgovoru. Preden ju je zapustil, da se odpelje na kolodvor, ga je pa nevesta potegnila v stran.

»Mi hočeš napraviti veselje in mi pustiti ključ svojega ateljeja, dokler se ne vrneš? Hočem ga čuvati kakor talisman; ponoči ga bom imela pod vzglavjem in mislila na najino ljubezen in na poročni dan.«

Mislil je, da mu hoče pripraviti kako prijetno iznenadenje, zato ji je izročil ključ. Ko ga je prejela z majhno tresočo roko, ni slutil, da se je čutila rešeno, kakor na smrt obsojeni, ki so ga pomilostili.

III.

Kakor dogovorjeno, naj bi se vršila poroka neposredno po vrnitvi Degrawa

z obiska pri svoji materi. V četrtek dopoldne so ga z gotovostjo pričakovali; torej ni preostalo več kakor dva dni, da naznani prijateljem zaroko in vse priprave za priprosto svečanost. Toda če je Hilary napela vse svoje sile, je dosegla čudovito mnogo. Vodila je vse prijave s previdnostjo in razumnostjo. Četudi ni uogla upati, da ščiti Jenny in oba Degrawa pred svetom, je vsaj v ožjem krogu vsakemu pojasnila, da poroči gospodična Rogersova umetnika, ne pa gospoda iz Clevelanda.

Jenny je bila zaposlena izključno sama s seboj in se ni udeleževala priprav. Le odvetnika, ki ga je poslal Degraw iz Clevelanda, je sprejela za podpis potrebne priče.

Ko je v četrtek dopoldne dospelo poročilo od odsotnega ženina, ki je naznani njegov prihod ob treh, ji je izginila vsaka sled razburjenja. Hilary ni bila doma, in to ji je bilo prav; kajti Jenny je hotela napraviti korak, ki naj ji zagotovi srečo in mir v bodočnosti. Izročila je brzojavko služabnici, sporočila ji, da se povrne pred tretjo uro, oblekla se je in zapustila hišo.

Podala se je naravnost v atelje. Ko se je prepričala, da je nihče ne opazuje, je odklenila vrata in vstopila. Na tleh je ležalo troje pisem; s tresočo roko jih je dvignila in pogledala z namke. Vsa so bila iz mesta. Odprla jih je in prebrala vse bino. Le eno je vzbudilo njeno zanima-

nje in to v najvišji meri. Glasilo se je tako-le:

»Gospodu Hamiltonu Degrawu,  
slikarju,  
37 East ulica.

Spoštovani gospod!

Danes dopoldne sem našel po naključju na oglu Četrte avenije in Šestnajste ceste odprto pismo, naslovljeno na gospoda Hamiltona Degrawa. Ker mi je Vaše ime dobro znano, sem Vam ga nameraval prinesiti v atelje, toda prijatelj mi je svetoval, naj Vam prej pišem in Vas vprašam, ali ste morda tako pismo izgubili. Podpisano je z »Jenny« in se mi zdi važno. Če je pismo Vaša last, ga lahko vsak čas prejmete v mojem stanovanju.

Z odličnim spoštovanjem

Juri Vandecker.

Kako grozno blizu ji je bila poguba! Ako bi gospod svoj namen izvršil in ga prinesel v atelje, bi nikoli več ne videla obličja svojega zaročenca. Toda kdo je izgubil pismo? Sedaj ni bilo več časa za taka razmišljanja; najvažnejše je bilo, da dobi pismo zopet nazaj. Takoj se je podala na določeno stanovanje. Zahtevala je, da govori z gospo Vandeckerjevo in po nekaj minutnem mučnem čakalju je vstopila gospa v sobo.

Jenny je odgrnila svoj gosti pajčolan, kajti njena lepota naj ji pomaga doseči namen. Pri pogledu v odkritosrčne oči gospe Vandeckerjeve, se je je polotil na-

enkrat strah, da se ji lahko ponesreči ves načrt.

»Prihajam po pismo, naslovljeno na gospoda Degrawa, ki ga je našel vaš soprog. Sem zaročena z Degrawom in sem mu sama pisala to pismo.«

Obmolknila je iznenada in se zmedla. Z obrazom gospe je menila spoznati, da je pismo prečitala in da je njena stvar izgubljena. Izrekla si je obsodbo, pisma ne dobi nikoli več!

»Obžalujm,« je odgovorila gospa, »toda gospod Degraw je pravkar zahteval svojo last.«

»Gospod Degraw?«

»Moj mož je moral danes dopoldne odpotovati. Srečal je gospoda Degrawa na kolodvoru, ga obvestil o pismu in ga pozval, da ga odnese. Gospod Degraw je prišel naravnost semkaj in odkar sem mu izročila pismo, ni minilo deset minut.«

Obupana se je opotekala Jenny iz hiše. Ni bilo več najmanjše nade; pogledala je in se vdala v usodo, ki je sklenila, da jo uniči. Troje odprtih pisem v njenem žepu je povečalo strah in nemir. Zaročenec jih bo pogrešal in razen nje ni imel nihče dostopa v atelje. Zakaj jo vendar zasleduje usoda s tako trdovratnostjo? Saj noče nikomur nič žalega, nikogar ogoljufati. Hrepenela je za uspehom in srečo. Jeli to tako črn zločin, da je za kazen za vedno obsojena v nesrečo in obup? —

(Se bo nadaljevalo.)

ženjem novih pokrajin v eno skupnost, ki bi jo upravljala centrala. V samoupravi te centrale bodo zastopani tuji zastopniki zavarovancev iz krajev izven Slovenije in Dalmacije. Ker bo število novih zavarovancev najmanj štirikrat večje od zavarovancev iz Slovenije in Dalmacije bo pravilno tudi zastopstvo novih zavarovancev tolikokrat večje v samoupravi bodoče centrale. Ta samouprava bi potem odločevala o premoženju te centrale in seveda tudi o premoženju, ki bi ga prinesel s seboj ljubljanski Pokojninski zavod.

G. Petejan zagovarja centralo v Ljubljani. Kot načelni nasprotniki centralizacije smo tudi proti centralizaciji, ki bi imela sedež v Ljubljani. Kdo pa garantira, da bo ostal sedež centrale vedno v Ljubljani in da ne bi zahtevali nameščenci iz drugih pokrajin premestitev centra-

le kam drugam, do česar imajo enako pravico kakor nameščenci iz dravske banovine, ki bodo itak v manjšini. Sicer je pa sedež centrale postranskega pomena, ker premoženja in zavarovanja ne upravlja sedež centrale, ampak samouprava centrale. Iz načelnih razlogov zagovarjamo prej decentralizacijo razširjenega pokojninskega zavarovanja nameščencev in smatramo to zahtevo kot najvažnejšo točko nameščenske socialnopolitične borbe. Pripominjamo, da so se vse delavske zbornice v naši državi izrekle za isto stališče kot mi.

Ker se v tej točki programa Medstrokovnega odbora ne strinjamo z njim, izjavljamo, da ne moremo sodelovati v njegovi borbi, ki je odločno nasprotna našemu stališču in škodljiva interesom privatnega nameščentstva.

## Sport

### Poživitev težkoatletskega sporta v Mariboru

PRVI USPEDI NASTOP TEŽKOATLETOV SK SVOBODE. ZANIMIVE BORBE

Mnogo je ljubiteljev težkoatletskega sporta v Mariboru. To so dokazale letošnje mednarodne rokoborbe, ki jih je priredil ISSK Maribor poleti na unionski verandi, pa tudi prireditvev SK Svobode, ki je bila v soboto zvečer v spodnji dvorani Kazine. SK Svoboda, ki pod spretnim vodstvom zadnje leto žanje lepe uspehe v vseh sportnih panogah, ki jih goji, je ustanovila v mesecu oktobru l. l. težkoatletsko sekcijo, ki se nam je, kot že rečeno, predstavila preteklo soboto. Moramo reči, da je mlada sekcija pod večšim vodstvom načelnika g. Rottmana zelo dobra in razpolaga z odličnimi in mnogo obetajočimi atleti. Z ustanovitvijo težkoatletске sekcije SK Svobode se bo prav gotovo ta sportna panoga, ki je bila zadnje čase v Mariboru precej zanemarjena, zopet dvignila na oni nivo, na katerem je bil pred leti, ko smo bili najboljši v Sloveniji.

Prireditvev je otvoril s kratkim nagovorom predsednik SK Svobode g. ravnatelj Ošlak, ki je uvodoma podal kratek historiat delovanja težkoatletске sekcije. Nato so se vršile zanimive in napete borbe, in sicer v borbi in boksu.

Rezultati sobotnega večera so bili naslednji: V rokoborbi: kategorija bantam: Veber je premagal Kolmaniča v 5. minuti in Muršič Omana v 2. minuti. Perolahka kategorija: Lašič je zmagal nad Blagojevičem v pol minute, prav tako Platošek proti Kranerju. Kategorija welter: Kramberger je po točkah zmagal nad Kemperlom.

Poltežka kategorija: Kovačič je premagal Divjaka v 5. minuti, Cokan I pa Cokana II v 8. minuti. Težka kategorija: Markež (106 kg) in Geršak (86 kg) sta remizirala. Boljši pa je bil Geršak. Poltežka kategorija: Borba med Lašičem in Cokanom II je ostala po divjem poteku neodločena, prav tako borba med Geršakom II in Cokanom I. Zadnja borba je bila najlepša večera. Nato so sledile borbe v boksu: Senekovič je premagal Fornezzija po točkah, Štrukl Kaiserja in Lipanca. Pri rokoborbah sta sodila izmenoma Pirher in Kramberger, pri boksu pa Rottman. Na koncu prireditve je vse atlete navzoče občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano, burno aklamiralo.

Okrožni odbor LNP, službeno. Vabita se igralca Bračko (SK Svoboda) in Stanke Gomol (ISSK Maribor), da se zaradi zaslišanja sigurno javita na nocojšnji seji OOLNP ob 19.30 v Mariborskem dvoranu.

Včerajšnje nogometne tekme:

Ljubljana: Ilirija : Jadran 6:1 (0:1);  
Hermes : Sloga 6:1 (1:0);  
Zagreb: Concordia : Hašk 3:2 (1:1);  
Praga: Sparta : Slavija Žižkov 12:1  
Gradec: Sportklub : Wacker 6:1.  
Nica: Viena (Dunaj) : FC Nica 4:4.

Moderno.

X: »Ti si se, dragi prijatelj, torej že petič oženil.«

Y: »Ne govori tako zmotno, res sem se oženil, toda bilo je to šele četrtič.«

## Studenci

Pomožna akcija za najrevnejše Studence. Občinska uprava je z ozirom na majhna proračunska sredstva in velike potrebe tudi letos apelirala na dobro srčnost prebivalstva v Studencih, kakor tudi na naklonjenost nekaterih tovarov in tvrdk. Sklep občinskega odbora je bil, da se letos podpro samo najbolj revni občani in se jim čez zimo nudi vsaj skromna pomoč, večinoma v živilih. Vsi brezposelni, ki niso pristojni v tukajšnjo občino, pa se naj čez zimске mesece zatečejo k svojim sorodnikom v domače kraje. Za pomoč domačin pa so se vsem hišam razposlale nabiralne pole za enkratni zimski prispevek prebivalstva, ki je zaposleno, in to s prošnjo, da gg. hišni posestniki zbrane zneske oddajo osebno skupno s polo v občinskem uradu v Studencih. Občinska uprava je za Božič obdarila okrog 60 družin s podporami in moko. Ker bo sila ob pritisku mraza še mnogo večja, se gg. hišni gospodarji in upravitelji hiš naprošajo, da čimprej vrnejo pole občinskemu uradu.

Največji dobrotli ubožev za Božič je bila zopet Nabavljalna zadruga državnih nameščencev na Rotovškem trgu v Mariboru. Za najrevnejše občane je darovala presenetljivo darilo — 7 vreč najfinejše bele moke! Občinska uprava se zadr. upravnemu odboru, predvsem gg. predsedniku Reherju in upravniku Filipiču ter vsem, ki so k temu pripomogli, iskreno zahvaljuje. Zadruga je s tem pač jasno pokazala, da sočuvstvuje s težko prizadetimi sloji in jim skuša po najboljših močeh pomagati!

Darovalci za »Pomožno akcijo« v Studencih, ki so dosedaj vrnili pole in nabrane zneske: industrijec g. Peter Reimer 500 Din, Marolt Lovrenc 310 Din, Škerlenc Ivanka, gostilničarka pri »Novem svetu« 100 Din, Colnarič Eliza 50, tovarnar Konegger Ivan 50, Belina Rok 50, Polak Rok 50, tovarnar Bren Stanke 60 m flanela, pekarna Mulec eno vrečo moke, pekarna Glas 30 kg kruha, nadučitelj v pok. Kaučič Matej 50 Din, Huber Josip 50 Din, Lisar Anton 80 Din, Horvat Josip 50 Din, Frankl Ferdo 56 Din, Korošec Jurij 103 Din, Rebernik Filip 10 kg moke. Vsem darovalcem se občinska uprava najlepše zahvaljuje! Naprošajo se še ostali posestniki, da oddajo svoje pole občinski blagajni.

Razno

V našem

Sobo odda

STAMPILJE  
T. SOKLIČ  
Mbr. Aleksandrova št.

Zastopnike sprejem

GOSTILNO.

dobrodošlo, oddam v našem.  
Vprašati dopoldne, Maribor.  
Jože Vošnjakova ulica 21, II.  
19

ODDAM ČEDNO SOBICO  
gospodični. Naslov v upravi  
»Večernika«.

Spomnite se CMD!